

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/980/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714202375
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714202375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému E. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX, XXX XX, v konaní o zaplatenie 1 515,64 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/151/2014-63 zo dňa 25. 11. 2014,

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 853,20 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne, počítanom zo sumy 806,31 Eur od 21. 07. 2012 do zaplatenia, ktoré mu povolil splácať po 50,- Eur mesačne so splatnosťou vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (tretí výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že právny predchodca žalobcu dňa 10. 07. 2008 ako veriteľ na jednej strane a žalovaný ako dlžník na strane druhej uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. 0403510400 v zmysle § 497 až § 507 Obchodného zákonníka, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver, ktorý sa zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach po 47,43 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci s konečnou splatnosťou úveru do

20. 07. 2012 spolu s úrokmi v zmysle článku I. bod 1. Zmluvy o úvere. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 20. 08. 2008. Okresný súd konštatoval, že sa nejedná o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, s výnimkou podľa § 1 ods. 2 písm. a)

z. č. 258/2001 Z. z. Hoci úverová zmluva bola uzatvorená podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, okresný súd aplikoval na právny vzťah príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, pretože zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (napríklad dvojité právne úpravy uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojité právne úpravy premlčania a podobne). V tomto prípade niet rozumného dôvodu, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, na konštatovanie, že ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje právnu úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa, aby táto nebola aplikovaná. To platí, aj pokiaľ ide

o právnu úpravu premlčania nároku (uznesenie ÚS SR I. ÚS 402/2013 zo dňa 19. 03. 2013). Teda, i keď žalovaný nevzniesol námietku premlčania, súd v predmetnej veci z úradnej povinnosti v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z. z. v platnom znení prihliadol na premlčanie ex offa. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 20. 07. 2012, splatnosť prvej splátky na 20. 08. 2008, žalovaný sa zaviazal splácať úver mesačne so splatnosťou

k 20. dňu. Žalobca žiadal zaplatiť na istine 29 mesačných splátok, každú vo výške 47,43 Eur, teda spolu 1 375,47 Eur (29 x 47,43 Eur), a žiadal priznať splátky úveru, splatné od

20. 03. 2010 do 27. 07. 2012. Žalobu podal na súde dňa 24. 02. 2014. Splátky splatné za obdobie od 20. 03. 2010 do 20. 02. 2011 sú premlčané vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, preto právo na zaplatenie týchto splátok úveru nebolo možné žalobcovi priznať. Keďže ide o 12 mesačných splátok, každá vo výške 47,43 Eur, spolu ide o sumu 569,16 Eur. Vzhľadom na premlčanie práva na zaplatenie týchto splátok úveru súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 569,16 Eur zamietol.

Žalobca uplatnil na istine nárok na zaplatenie aj splátok úveru splatných za obdobie od 20. 03. 2011 do 20. 07. 2012, teda 17 mesačných splátok úveru po 47,43 Eur, čo spolu predstavuje 806,31 Eur; v tejto časti podal žalobu dôvodne, preto mu súd vyhovel a priznal mu aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej vykonávacím predpisom, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 8 percentuálnych bodov vyššej, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, v súlade s § 10c, v znení účinnom od 01. 02. 2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 21. 07. 2012 predstavovala 0,75 %, čo po zvýšení o 8 percentuálnych bodov predstavuje 8,75%, preto žalobca má nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne z prisúdenej sumy. Súd priznal žalobcovi len splátky úveru, ktoré nie sú premlčané a teda aj úrok z omeškania len z nepremlčaných splátok, t. j. odo dňa 21. 03. 2011.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016 (ďalej v texte len „O.s.p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože úspešný v konaní nebol žiaden z účastníkov a pomer úspechu a neúspechu je nepatrný; žalobca bol úspešnejší v konaní, len pokiaľ ide o pomer úspechu a neúspechu vo výške 12 %

$(853,20 / 1\ 515,64 = 0,56, \text{ t. j. } 56 \%, 662,44 / 1\ 515,64 = 0,44, \text{ t. j. } 44 \%, 56 \% - 44 \% = 12 \%)$.

Na žiadosť žalovaného mu súd povolil dlh splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur so splatnosťou vždy do 20. dňa, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a to v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na majetkové, zárobkové a osobné pomery žalovaného (žalovaný je síce zamestnaný, ale má príjem 450,- Eur netto, jeho družka je na materskej dovolenke, nevlastní žiaden cenný hnutelný ani nehnuteľný majetok, má vyživovaciu povinnosť k jednému maloletému dieťaťu, na bývanie má výdavky 100,- Eur mesačne, spláca jednu pôžičku v sume 50,- Eur mesačne).

2. Proti rozsudku okresného súdu podal do výroku o zamietnutí žaloby odvolanie žalobca a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Názor súdu prvej inštancie, že podľa ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa mohol bez námietky dlžníka prihliadnuť na premlčanie práva, nepovažoval za správny. Aplikácia ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa sa prieči Ústave Slovenskej republiky a viacerým rozhodnutiam Ústavného súdu Slovenskej republiky. Narušuje princíp právneho štátu (článok 1 ods. 1 Ústavy SR), má za následok porušenie zákazu diskriminácie podľa článku 12 ods. 1, 2 Ústavy SR a článku 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

Právna úprava, platná v Slovenskej republike do 30. 04. 2014, umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke, uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Ustanovenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré prikazuje orgánom, rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offa prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku dodávateľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku, a to bez stanovenia jasných pravidiel, obsiahnutých v prechodných ustanoveniach, ktoré by zabezpečili plynulý prechod z doposiaľ platného a účinného režimu právnej úpravy do nového režimu, porušuje princíp právnej istoty ako jeden zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažne zasahuje do majetkových práv veriteľa.

Odvolateľ považuje už možnosť vznesenia námietky premlčania za zásah do majetkových práv a dobrých mravov. Prijatím § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa zákonodarca zašiel ešte ďalej a uložil

súdom a iným orgánom povinnosť vyhľadávať dôvody, pre ktoré by mohol nárok veriteľa zamietnuť, či pre ktoré by nemusel priznať veriteľom uplatnený nárok v plnej výške a skúmať dôvody v tomto svetle, čím zákonodarca de facto zlegalizoval postavenie súdu ako advokáta dlžníka. Porušil tým Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými zmluvami garantované právo prístupu k nestrannému súdu a narušil tiež zásadu rovnosti účastníkov konania a nestrannosti súdu.

Žalobca si v konaní uplatnil svoj nárok žalobou zo dňa 04. 02. 2014, doručeným súdu 24. 02. 2014. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nadobudlo účinnosť až

01. 05. 2014, preto žalobca nesúhlasí s rozhodnutím súdu a jeho právnym posúdením veci.

Poukázal na to, že žalovaný v podanom odpore uznal dlžnú sumu, preto súd mal rozhodnúť rozsudkom pre uznanie v zmysle § 153a ods. 1 O. s. p. Žiadal preto, aby rozsudok súdu prvej inštancie krajský súd zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Žiadal priznať právo na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „C.s.p.“), ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania, začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný (§ 34 C. s. p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C. s. p. a rozsudok prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny v plnom rozsahu potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

8. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobou, doručenou okresnému súdu 24. 02. 2014, sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 515,64 Eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje neuhradenú istinu pôžičky zo zmluvy o úvere, uzavretej dňa 10. 07. 2008 medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653, právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na druhej strane; zmluvu o splátkovom úvere č. 0403510400 uzavreli podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. Výška úveru predstavovala

1 659,70,-Eur (50 000,- Sk), pričom išlo o bezúčelový spotrebný úver s premenlivou úrokovou sadzbou, ktorá v deň uzatvorenia zmluvy predstavovala 14,15 % ročne. Úver bol poskytnutý jednorázovo bezhotovostne s dohodnutým spracovateľským poplatkom vo výške 63,04 Eur (1 899,- Sk), pričom bol dohodnutý aj poplatok za správu úveru vo výške 1,99 Eur (60,- Sk) mesačne. Strany zmluvy o úvere si dohodli výšku splátky úveru 47,43 Eur

(1 429,- Sk) so splatnosťou vždy ku 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20. 08. 2008, pričom žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 48 mesačných splátkach najneskôr do 20. 07. 2012, kedy bola dohodnutá konečná splatnosť úveru. Splatnosť úrokov bola dohodnutá vždy na posledný deň kalendárneho mesiaca inkasným spôsobom z inkasného účtu, ktorý bol určený v tejto zmluve. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 20,61% s priemernou hodnotou RPMN 18,60%. Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere boli Všeobecné obchodné podmienky, účinné od 01. 08. 2012 v spojení s Dodatkom č. 7, účinným od 01. 01. 2008. Slovenská sporiteľňa, a. s. pohľadávku postúpila zmluvou zo dňa 13. 12. 2012 na žalobcu.

9. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Občiansky súdny poriadok umožňoval odôvodniť odvolanie aj tým, že súd prvého stupňa (teraz súd prvej inštancie) neúplne zistil skutkový stav veci. Žalobca

uplatňujúci tento odvolací dôvod nekonkretizoval, v čom spočíva neúplne zistený skutkový stav veci a ktoré skutkové zistenia súdu prvej inštancie rozporuje. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že odvolacia námietka o neúplne zistenom skutkovom stave veci nebola uplatnená dôvodne. Súdom prvej inštancie popísaný skutkový stav zodpovedá obsahu spisu, skutkové zistenia súdu prvej inštancie vyplývajú z listín, ktoré tvoria súčasť spisu.

Nesprávne právne posúdenie veci vytyka žalobca súdu prvej inštancie pre aplikáciu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa tohto ustanovenia v znení účinnom od 01. 05. 2014 orgán, rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Žalobca tvrdí, že súd prvej inštancie nemohol na právny vzťah účastníkov toto ustanovenie aplikovať a to z dôvodu, že nadobudlo účinnosť až 01. 05. 2014 a žalobca podal na súd žalobu ešte za právneho stavu, kedy mohol súd na premlčanie práva prihliadnuť iba na námietku dlžníka v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Takéto tvrdenie nie je správne.

Dňa 01. 05. 2014 nadobudol účinnosť zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy, uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 250/2007 Z. z. Zákon o ochrane spotrebiteľa; táto novela okrem iného včlenila do zákona ochrane spotrebiteľa ustanovenie § 5b, prikazujúce súdu, ako orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu (ex offo) prihliadnuť na premlčanie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi.

V zmysle právnej teórie stanovuje rozsah, v akom sa právna norma použije na konkrétny prípad so zreteľom na daný čas, je časovou pôsobnosťou právnej normy. Časová pôsobnosť právnej normy je jej presné časové určenie, odkedy a dokedy sa ňou regulujú príslušné právne vzťahy. Predpokladom účinnosti právnej normy je jej platnosť. Účinnosť právnej normy znamená, že z nej pre subjekty právnych vzťahov vyplývajú príslušné oprávnenia a právne povinnosti. V oblasti procesného práva platí, že sa aplikuje vždy len norma, ktorá je aktuálne účinná v čase procesného konania. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa normuje procesnú činnosť orgánu, rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. Ide o procesnoprávnu normu, ktorá sa vzhľadom na absenciu intertemporálnych ustanovení v zákone o ochrane spotrebiteľa aplikuje vo všetkých konaniach, a to aj v začatých pred dátumom 01. 05. 2014 (princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem). Uvedený záver súdu je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšším súdnymi autoritami (článok 2 ods. 2 C.s.p.), konkrétne s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/9/2014, 3MCdo/12/2014, 3MCdo/14/2014, 8MCdo/3/2015, 2MCdo/2/2015 a ďalšie, v ktorých najvyšší súd opakovane vyslovil názor, že súd ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ musí od účinnosti ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vziať zreteľ na toto zákonné ustanovenie pri posudzovaní všetkých právnych vzťahov, ktorých účastníkom je spotrebiteľ z dôvodu, že právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenie. To znamená, že od účinnosti sa toto ustanovenie vzťahuje aj na právne vzťahy, založené pred 01. 05. 2014. Rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3MCdo/9/2014 zo dňa 21. 04. 2015, sp. zn. MCdo/12/2014 z 21. 04. 2015 a sp. zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21. 04. 2015 prešli aj testom ústavnosti; Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosť, podanú proti nim, uznesením sp. zn. III. ÚS 194/2016 z 12. 04. 2016, odmietol ako zjavne neopodstatnenú a rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 729/2015 zo dňa 04. 11. 2015 aj o sťažnosti, podanej proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8MCdo/13/2014 zo dňa 28. 05. 2015.

9. Ohľadom použitia ustanovení Občianskeho zákonníka na prejednávany prípad sa dostatočne vysporiadal súd prvej inštancie; odvolací súd sa len stotožňuje s jeho odôvodnením v tom, že na prejednávany prípade nemožno použiť ustanovenia Obchodného zákonníka a teda ani na plynutie premlčacej lehoty.

10. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku o zamietnutí nároku žalobcu v plnom rozsahu správne, ako také ho krajský súd ako súd odvolací, v plnom rozsahu potvrdil, pretože nevidel dôvod na jeho zmenu ani na zrušenie. Rozhodnutie je správne aj vo výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým, zodpovedá ustanoveniam § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.

11. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Odvolací súd, aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p., pretože ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v zmysle § 396 ods. 1 C. s. p., rozhodol podľa § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konania končí a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).